

DIRECTIVA (UE) 2017/2103 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 15 noiembrie 2017****de modificare a Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului pentru a include noi substanțe psihoactive în definiția termenului „drog” și de abrogare a Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului ⁽³⁾ oferă o abordare comună privind combaterea traficului ilicit de droguri, care reprezintă o amenințare pentru sănătatea, siguranța și calitatea vieții cetățenilor Uniunii, pentru economia legală, precum și pentru stabilitatea și securitatea statelor membre. Decizia-cadru 2004/757/JAI prevede norme comune minime referitoare la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în materie de trafic de droguri pentru a se evita apariția unor probleme în cooperarea dintre autoritățile judiciare și organismele de asigurare a respectării legii din statele membre, din cauza faptului că infracțiunea sau infracțiunile respective nu sunt sancționate în conformitate cu legislația statului membru solicitant și a celui solicitat.
- (2) Decizia-cadru 2004/757/JAI se aplică în cazul substanțelor reglementate de Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și substanțelor reglementate de Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971 (denumite în continuare „convențiile ONU”), precum și în cazul drogurilor sintetice supuse măsurilor de control în întreaga Uniune în conformitate cu Acțiunea comună 97/396/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾, care prezintă riscuri pentru sănătatea publică comparabile cu cele prezentate de substanțele enumerate în tabelele din cadrul convențiilor ONU.
- (3) Decizia-cadru 2004/757/JAI ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul substanțelor care sunt supuse unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în conformitate cu Decizia 2005/387/JAI a Consiliului ⁽⁵⁾, care prezintă riscuri pentru sănătatea publică comparabile cu cele prezentate de substanțele enumerate în tabelele din cadrul convențiilor ONU.
- (4) Noile substanțe psihoactive care imită efectele unor substanțe enumerate în tabelele din cadrul convențiilor ONU apar frecvent și se răspândesc rapid în Uniune. Anumite noi substanțe psihoactive prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și pentru societate. Regulamentul (UE) 2017/2101 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ oferă cadrul pentru schimbul de informații privind noile substanțe psihoactive și pentru o procedură de evaluare a riscurilor pe baza unui raport inițial și pe baza unui raport de evaluare a riscurilor redactat pentru a se estima dacă o nouă substanță psihoactivă prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și pentru societate. Pentru a reduce efectiv gradul de disponibilitate a noilor substanțe psihoactive care prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și, după caz, riscuri grave pentru societate și pentru a descuraja traficul cu astfel de substanțe în întreaga Uniune, precum și implicarea grupurilor infracționale organizate, astfel de substanțe ar trebui să fie incluse în definiția termenului „drog” în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și să fie fundamentate de dispoziții proporționate de drept penal.

⁽¹⁾ JO C 177, 11.6.2014, p. 52.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 25 septembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 24 octombrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽³⁾ Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO L 335, 11.11.2004, p. 8).⁽⁴⁾ Acțiunea comună 97/396/JAI din 16 iunie 1997 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor droguri sintetice (JO L 167, 25.6.1997, p. 1).⁽⁵⁾ Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive (JO L 127, 20.5.2005, p. 32).⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2017/2101 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1920/2006 în ceea ce privește schimbul de informații, sistemul de alertă timpurie și procedura de evaluare a riscurilor pentru noile substanțe psihoactive (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (5) Noile substanțe psihoactive incluse în definiția termenului „drog” ar trebui, prin urmare, să fie reglementate de dispoziții ale dreptului penal al Uniunii privind traficul ilicit de droguri. De asemenea, acest lucru ar contribui la eficientizarea și clarificarea cadrului juridic al Uniunii, deoarece aceleași dispoziții de drept penal s-ar aplica în cazul substanțelor reglementate de convențiile ONU și în cel al noilor substanțe psihoactive cele mai dăunătoare. Prin urmare, definiția termenului „drog” în Decizia-cadru 2004/757/JAI ar trebui modificată.
- (6) Prezenta directivă ar trebui să stabilească elementele esențiale ale definiției termenului „drog”, precum și procedura și criteriile pentru includerea de noi substanțe psihoactive în definiția respectivă. În plus, pentru a include în definiția termenului „drog” substanțe psihoactive care fac deja obiectul măsurilor de control prevăzute în decizii ale Consiliului adoptate în conformitate cu Acțiunea comună 97/396/JAI și cu Decizia 2005/387/JAI, ar trebui să se adauge la Decizia-cadru 2004/757/JAI o anexă care să conțină o listă a substanțelor psihoactive respective.
- (7) Cu toate acestea, pentru a se aborda rapid apariția și răspândirea unor noi substanțe psihoactive dăunătoare în Uniune, ar trebui să i se confere Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pentru a modifica respectiva anexă astfel încât să includă noile substanțe psihoactive în definiția termenului „drog”. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (8) Pentru a se aborda rapid apariția și răspândirea unor noi substanțe psihoactive dăunătoare în Uniune, statele membre ar trebui să aplice dispozițiile Deciziei-cadru 2004/757/JAI în cazul noilor substanțe psihoactive care prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și, după caz, riscuri grave pentru societate, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de șase luni de la intrarea în vigoare a unui act delegat de modificare a anexei prin care sunt incluse în definiția termenului „drog”. Statele membre ar trebui, în măsura în care este posibil, să depună toate eforturile pentru a scurta termenul respectiv.
- (9) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a extinde domeniul de aplicare al dispozițiilor de drept penal al Uniunii aplicabile în cazul traficului ilicit de droguri la substanțele psihoactive noi care prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și, după caz, riscuri grave pentru societate nu poate fi realizat în mod satisfăcător la nivelul statelor membre acționând fiecare în parte, însă poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (10) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor.
- (11) Dat fiind că prezenta directivă, alături de Regulamentul (UE) 2017/2101, este concepută pentru a înlocui mecanismul instituit prin Decizia 2005/387/JAI, decizia respectivă ar trebui să fie abrogată.
- (12) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda și-a notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu i se aplică.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu i se aplică.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(15) Prin urmare, Decizia-cadru 2004/757/JAI ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Deciziei-cadru 2004/757/JAI

Decizia-cadru 2004/757/JAI se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «drog» înseamnă oricare dintre următoarele:

- (a) o substanță care face obiectul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, sau al Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971;
- (b) oricare dintre substanțele enumerate în anexă.”;

(b) se adaugă următoarele puncte:

- „4. «nouă substanță psihoactivă» înseamnă o substanță în formă pură sau într-un preparat, care nu face obiectul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și nici al Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971, dar poate prezenta riscuri pentru sănătate sau pentru societate similare cu cele prezentate de substanțele cuprinse în convențiile menționate;
- 5. «preparat» înseamnă un amestec care conține una sau mai multe noi substanțe psihoactive.”

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 1a

Procedura de includere a noilor substanțe psihoactive în definiția termenului «drog»

(1) Pe baza unei evaluări a riscurilor sau a unei evaluări combinate a riscurilor efectuată în conformitate cu articolul 5c din Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și în concordanță cu criteriile stabilite la alineatul (2) din prezentul articol, Comisia adoptă, fără întârziere nejustificată, un act delegat în conformitate cu articolul 8a de modificare a anexei la prezenta decizie-cadru, pentru a adăuga noua substanță psihoactivă sau noile substanțe psihoactive în aceasta și precizând că noua substanță psihoactivă sau noile substanțe psihoactive prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și, după caz, riscuri grave pentru societate la nivelul Uniunii și că aceasta este inclusă sau acestea sunt incluse în definiția termenului «drog».

(2) Atunci când analizează dacă să adopte un act delegat menționat la alineatul (1), Comisia ține cont dacă gradul sau modalitățile de utilizare a noii substanțe psihoactive și disponibilitatea acestora și potențialul său de răspândire pe teritoriul Uniunii sunt semnificative, precum și dacă efectul nociv asupra sănătății cauzat de consumul noii substanțe psihoactive, asociat cu toxicitatea acută sau cronică a acestora și cu riscul de abuz sau posibilitatea de a crea dependență pune în pericol viața. Se consideră că efectul nociv asupra sănătății pune în pericol viața dacă noua substanță psihoactivă este de natură să provoace decesul sau vătămări letale, boli grave, afecțiuni fizice sau psihice grave sau o răspândire semnificativă a bolilor, inclusiv transmiterea de virusuri prin sânge.

În plus, Comisia ține cont de faptul dacă efectul social nociv cauzat de noua substanță psihoactivă persoanelor și societății este grav și, în special, dacă impactul noii substanțe psihoactive asupra funcționării societății și asupra ordinii publice este de natură să ducă la perturbarea ordinii publice sau să determine comportament violent sau antisocial care provoacă efecte nocive utilizatorului sau altor persoane sau provoacă daune proprietăților sau dacă activitățile infracționale, inclusiv criminalitatea organizată, asociate noii substanțe psihoactive au loc în mod sistematic, implică profituri ilicite semnificative sau antrenează costuri semnificative în economie.

(3) Dacă, în termen de șase săptămâni de la data primirii raportului privind evaluarea riscurilor sau a raportului combinat privind evaluarea riscurilor în conformitate cu articolul 5c alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1920/2006, Comisia consideră că nu este necesar să adopte un act delegat pentru a include noua substanță sau noile substanțe psihoactive în definiția termenului «drog», aceasta prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care explică motivele pentru care nu a procedat astfel.

(4) În ceea ce privește noile substanțe psihoactive adăugate în anexa la prezenta decizie-cadru, statele membre care nu au făcut încă acest lucru pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aplicării dispozițiilor prezentei decizii-cadru pentru noile substanțe psihoactive respective cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat de modificare a anexei. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta decizie-cadru sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 1b

Măsuri de control la nivel național

Fără a aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre în temeiul prezentei decizii-cadru, statele membre pot să mențină sau să introducă pe teritoriile lor, în ceea ce privește noile substanțe psihoactive, orice măsuri de control la nivel național pe care le consideră adecvate.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (JO L 376, 27.12.2006, p. 1)."

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1a se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 22 noiembrie 2017. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea competențelor se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 1a poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1."

4. Se adaugă o anexă, astfel cum este cuprinsă în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Transpunerea prezentei directive

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 noiembrie 2018. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

Articolul 3

Abrogarea Deciziei 2005/387/JAI

- (1) Decizia 2005/387/JAI se abrogă de la 23 noiembrie 2018.
- (2) În pofida alineatului (1), Decizia 2005/387/JAI continuă să se aplice în privința noilor substanțe psihoactive cu privire la care un raport comun, astfel cum este menționat la articolul 5 din respectiva decizie, a fost prezentat înainte de 23 noiembrie 2018.
- (3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu alineatele (4)-(8) din prezentul articol de modificare a anexei la Decizia-cadru 2004/757/JAI pentru a adăuga noi substanțe psihoactive menționate la alineatul (2) din prezentul articol.
- (4) Competența de a adopta acte delegate menționată la alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de doi ani de la 22 noiembrie 2017.
- (5) Delegarea competenței menționate la alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (6) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (7) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (8) Un act delegat adoptat în temeiul alineatului (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 5***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 15 noiembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ANEXĂ

„ANEXĂ

Lista substanțelor menționate la articolul 1 punctul 1 litera (b)

1. P-metiltioamfetamină sau 4-metiltioamfetamină, menționată în Decizia 1999/615/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.
2. Parametoximetilamfetamină sau N-metil-1-(4-metoxifenil)-2-aminopropan, menționată în Decizia 2002/188/JAI a Consiliului ⁽²⁾.
3. 2,5-dimetoxi-4-iodofenetilamină, 2,5-dimetoxi-4-etiltiofenetilamină, 2,5-dimetoxi-4-(n)-propiltiofenetilamină și 2,4,5-trimetoxiamfetamină, menționate în Decizia 2003/847/JAI a Consiliului ⁽³⁾.
4. 1-benzilpiperazină sau 1-benzil-1,4-diazaciclohexan, N-benzilpiperazină sau benzilpiperazină, menționată în Decizia 2008/206/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾.
5. 4-metilmetcatinonă, menționată în Decizia 2010/759/UE a Consiliului ⁽⁵⁾.
6. 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45), menționate în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1873 a Consiliului ⁽⁶⁾.
7. 4-metilamfetamină, menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1874 a Consiliului ⁽⁷⁾.
8. 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxiptirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină), menționate în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1875 a Consiliului ⁽⁸⁾.
9. 5-(2-aminopropil)indol, menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1876 a Consiliului ⁽⁹⁾.
10. 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (apirolidinovalerofenon, α-PVP), menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1070 a Consiliului ⁽¹⁰⁾.
11. Metil 2-[[1-(ciclohexilmetil)-1H-indol-3-carbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA), menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/369 a Consiliului ⁽¹¹⁾.
12. N-(1-fenetilpiperidin-4-il)-N-fenilacrilamidă (acriloilfentanil), menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1774 a Consiliului ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ Decizia 1999/615/JAI a Consiliului din 13 septembrie 1999 de definire a substanței 4-MTA ca nou drog de sinteză ce trebuie să facă obiectul unor măsuri de control și al unor sancțiuni penale (JO L 244, 16.9.1999, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 2002/188/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 privind măsurile de control și sancțiunile penale referitoare la noul drog sintetic PMMA (JO L 63, 6.3.2002, p. 14).

⁽³⁾ Decizia 2003/847/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind măsurile de control și sancțiunile penale referitoare la noile droguri sintetice 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 (JO L 321, 6.12.2003, p. 64).

⁽⁴⁾ Decizia 2008/206/JAI a Consiliului din 3 martie 2008 privind definirea 1-benzilpiperazinei (BZP) drept substanță psihoactivă nouă care trebuie supusă unor măsuri de control și unor dispoziții penale (JO L 63, 7.3.2008, p. 45).

⁽⁵⁾ Decizia 2010/759/UE a Consiliului din 2 decembrie 2010 privind supunerea 4-metilmetcatinonei (mefedronă) unor măsuri de control (JO L 322, 8.12.2010, p. 44).

⁽⁶⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1873 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanțelor 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45) unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 32).

⁽⁷⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1874 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 35).

⁽⁸⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1875 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxiptirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 38).

⁽⁹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1876 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 43).

⁽¹⁰⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1070 a Consiliului din 27 iunie 2016 privind impunerea unor măsuri de control cu privire la 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (apirolidinovalerofenon, α-PVP) (JO L 178, 2.7.2016, p. 18).

⁽¹¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/369 a Consiliului din 27 februarie 2017 privind impunerea măsurilor de control cu privire la metil 2-[[1-(ciclohexilmetil)-1H-indol-3-carbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA) (JO L 56, 3.3.2017, p. 210).

⁽¹²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1774 a Consiliului din 25 septembrie 2017 privind aplicarea unor măsuri de control în cazul N-(1-fenetilpiperidin-4-il)-N-fenilacrilamidei (acriloilfentanil) (JO L 251, 29.9.2017, p. 21).